

Ens sentim enganyats per les preferents?

Darrerament sentim remors de que el Govern vol modificar per fi la normativa de les anomenades participacions preferents, terme que identifica un tipus d'inversió ben singular: en la majoria dels casos, un cop has entregat els teus diners és molt difícil recuperar la inversió, llevat que el banc decideixi amortitzar les participacions pel seu valor "de mercat", obtindràs o no rendiments que depenen dels beneficis de l'emissor, i tampoc no donen els drets de les accions. El Banc d'Espanya, la CNMV i les autoritats europees, qualifiquen aquesta inversió com a producte complex i de risc elevat, és a dir, difícil d'entendre i amb risc de perdre'n tot o part del diner invertit. Malgrat tot això i amb ple coneixement de l'evolució econòmica que estem patint, les nostres benintencionades entitats bancàries han col·locat participacions preferents a un gran nombre de subscriptors que no són brokers ni professionals financers, sinó gent gran, modesta i sense cap coneixement d'inversions, que únicament volien contractar un dipòsit ben remunerat. Milers hi han abocat els seus estalvis sense tenir prou informació, davant la promesa de grans rendiments que els feia el director de la sucursal de tota la vida, i ara es troben que el producte no dona cap rendiment i el banc no vol tornar els seus diners. Com que la situació clama al cel, els bancs estan oferint bescanviar les participacions preferents per altres productes

de nom no tan bonic, com les obligacions subordinades, que a la seva vegada es podran bescanviar per accions del propi banc. Per què se'n diuen subordinades? Senzillament perquè si el banc tanqués -cosa que no es pot descartar- abans de tornar els diners s'hauria de pagar els creditors ordinaris. O sigui que es transformen en accions que ningú no comprarà si no és amb una reducció important del seu valor -mireu com va la borsa- i en cas de liquidació del banc és molt improbable que es recuperi l'import invertit. Davant d'aquesta realitat tant de bo que les autoritats es decideixin a impedir que torni a passar res de semblant, però els actuals perjudicats què poden fer? Cal conèixer que si el client no ha disposat de la informació adequada pot presentar la corresponent queixa al banc, demanant l'anul·lació dels contractes originaris i el retorn íntegre dels diners. En cas de no obtenir resposta podrà acudir a la CNMV i fins i tot als tribunals; val a dir que comencem a tenir moltes sentències que donen la raó als clients, basant-se en la deficient informació que van rebre.

**JOSEP LLUIS
SANTAMARTA GARCÍA**

Advocat. Departament
procesal del despatx BELLAVISTA
bcn@bellavista-sl.com

